

De aarde huilt

Wil je je planeet voor mij tekenen?

Zondag 13 oktober 2024

DE AARDE HUILT (n.a.v de encycliek LAUDATE DEUM)

MUZIEK : <https://youtu.be/IvjMgVS6kng?si=ckMgrfvZ-7PBGk8k>

Welkom en korte uitleg

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

Gedicht : AARDE, DEZE (Tekst: Huub Oosterhuis)

Aarde. Deze. Enig denkbare.

Rond en blauw in de ruimte.

Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

En niets valt omhoog en alles omlaag.

En niets is nog af en alles nog nergens.

En overal mensen die weten van niets
en maken van alles –

en alles bederven, seizoenen, rivieren.

En achteloos doden.

En sterven en doden en sterven.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.
En niets valt omhoog en alles omlaag.
En niets is nog af en alles nog nergens.
Maar hier en daar mensen en steeds meer en overal
mensen die doen wat vandaag nog gedaan moet.
Die langzaam maar zeker, bezeten van liefde,
de aarde opdelven
uit de onderste afgrond.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

Lied: Aarde deze (Tekst: Huub Oosterhuis; muziek: Tom Löwenthal)

Dit lied onder de loep genomen door Gerard Swüste (resumé)

‘Het lied van de aarde, een leerdicht, gaat over God. En over goed en kwaad, Over de aarde die tot ondergang gedoemd lijkt. Over mensen die geschapen zijn om de aarde te behoeden.’

Een leerdicht is het dus. Je mag wel zeggen: een preek op muziek. Het is een preek die ruimte biedt aan stem en tegenstem en waar de stem van God klinkt als die van een betrokkene. Niet een almachtige God, maar een God die meeleeft met mensen, die liefde is en het goede wil voor alle mensen. Het is een ontroerende God.

Deze tastbare aarde waarop wij leven, rondlopen, is niet anders denkbaar . Vanuit de ruimte, zo zeggen zij die het weten kunnen, is de aarde blauw. En op aarde zien we zon, maan en sterren. En er zijn rivieren die stromen naar zee. Ik moet dan even denken aan Prediker 1:7: alle rivieren stromen naar zee en toch wordt de zee niet vol. Het is een proces dat eindeloos doorgaat en dat zich blijft herhalen. Er verandert op aarde van alles, maar dit verandert niet.

niets valt omhoog en alles omlaag’. De aarde heeft, letterlijk en figuurlijk, een grote aantrekkingskracht. en ‘niets is nog af en alles nog nergens’. De aarde is prachtig, maar er is werk aan de winkel voor de mens. Er is van alles te doen.

Overal mensen die weten van niets en maken van alles’. Als we het over de geschiedenis van de mensheid hebben, dan is er vaak sprake van een zekere trots. Wat is er allemaal niet uitgevonden? Het wiel, het vuur tot en met de computer en de chip en de hele imposante geschiedenis daartussen. Dit lied zegt: inderdaad, mensen maken van alles. Maar daaraan voorafgaand: ze weten van niets. Ze overzien niet de consequenties van wat ze doen. Ze bederven alles. En de geschiedenis van de mensheid is er ook een van doden. Van oorlog, van nietsontziend egoïsme. Mensen maken van alles, maar ze maken ook van alles kapot.

. Maar toch een andere kant. Nu niet mensen die van niets weten en van alles maken, maar mensen die doen wat vandaag nog gedaan moet. Dat ‘vandaag nog’ wijst erop dat het haast

heeft, het is vijf voor twaalf. De drijfveer van deze mensen is de liefde. Dat is precies de liefde waarmee in 'Het lied van de aarde' God de aarde heeft geschapen

Je kunt bijna niet anders denken dan dat die aarde ten onder gaat aan het egoïsme en winstbejag van de mensen. En na het derde couplet is het 'enig denkbare': mensen, steeds meer en overal die doen wat vandaag nog gedaan moet; die zijn bezeten van liefde en die de aarde redden. Dat is voor hen het enig denkbare.

. De woorden gaan over de werkelijkheid. Maar die blijkt niet eenduidig. Deze aarde is de enig denkbare. Je kunt van alles doen en alles bederven, je kunt ook met liefde doen wat vandaag nog gedaan moet. De keuze is aan jou. En als je vindt dat het tweede couplet ook over jou gaat: wanhoop niet. Je bent niet alleen.

De mensen gingen op aarde de weg van bederf en geweld'.

Dat we er samen aan willen werken. Dat is het visioen van de Schrift: nieuwe hemel, nieuwe aarde. Voorlopig lijken we onze handen vol te hebben aan een nieuwe aarde.

Muziek:

https://youtu.be/c2ltC_P8Q6Y?si=n0URvc3yW4WQPK4j

Lezing : uit de encycliek Laudate Deum :

3a, citaat 1 ;

1. "Loof God voor al zijn schepselen". Dit was de boodschap die Sint Franciscus van Assisi verkondigde met zijn leven, zijn liederen en al zijn daden. "Kijk naar de lelies van het veld, hoe ze groeien; Ze zwoegen niet en spinnen niet, toch zeg ik u: zelfs Salomo in al zijn glorie was niet gekleed als een van deze" (Mt 6:28-29).

3a, citaat 2 :

*** 5. Hoezeer men ook probeert om de tekenen van de klimaatverandering te ontkennen, te verbergen, te verdoezelen of te relativieren, zij worden steeds duidelijker zichtbaar. Niemand kan het feit ontkennen dat we de afgelopen jaren getuige zijn geweest van extreme weersverschijnselen, frequente perioden van ongewone hitte, droogte en andere protestkreten van de kant van de aarde die slechts enkele tastbare uitingen zijn van een stille ziekte die iedereen treft. Toegegeven, niet elke concrete catastrofe mag worden toegeschreven aan de mondiale klimaatverandering. Niettemin is het aantoonbaar dat bepaalde door de mensheid veroorzaakte klimaatveranderingen de kans aanzienlijk vergroten op steeds frequentere en intensere extreme verschijnselen.

Lezing: Over een kleine prins en een roos (A.de saint Exupéry)

De kleine prins zocht een vriendje om mee te spelen. Plots kwam hij een vos tegen. "Ik kan niet met je spelen", zei de vos, "want je hebt mij nog niet tam gemaakt." "Wat is dat: tam maken?" vroeg de kleine prins. "Dat betekent dat je uniek bent voor mekaar en mekaar nodig hebt," legde de vos uit.

Nu had het kleine prinsje een roos waar hij goed voor zorgde. Hij begreep dat ze veel belangrijker voor hem was dan alle andere rozen. Hij keek naar de andere rozen en zei: "De mensen die voorbij wandelen, zien geen verschil tussen mijn roos en jullie. Maar toch is mijn roos veel belangrijker, omdat ik haar water heb gegeven en onder een stolp gezet; omdat ik haar beschut heb met een kamerscherm en de rupsen voor haar heb gedood (behalve een enkele hier en daar, voor de vlinders); omdat ik geluisterd heb als ze klaagde en opschepte en zelfs als ze zweeg; omdat ze mijn roos is."

Toen zei de vos: "Dit is mijn geheim. Het is heel eenvoudig: alleen met je hart kun je goed zien. Wat echt belangrijk is, kun je niet zien met je ogen. Al de tijd die je aan je roos besteed hebt, maakt je roos juist zo belangrijk. De mensen vergeten dat, maar jij mag het niet vergeten. Je bent verantwoordelijk voor je roos." "Ik ben verantwoordelijk voor mijn roos," herhaalde de kleine prins om het goed te onthouden.

Een viering, is geen verhandeling noch exposé, maar een gezamenlijk delen

We verdelen dadelijk twee briefjes en vragen jullie om op het groene briefje enkele woorden van hoop en op het blauwe briefje enkele woorden van zorg te schrijven.

Een tekst met een hoopvol woord / een tekst met je zorg

Meditatieve Muziek :

<https://youtu.be/6qxegGEFDt4?si=FRpumorDt79WcWDC>

Uitwisseling als voorbereiding op de viering van 27 oktober

Lied: Zal er ooit een dag van vrede nr. 117

Lezing : Uit de eerste brief van Paulus aan de Korintiërs 12, 31 – 13, 13

Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Lezing uit de hedendaagse politiek

Herman Van Rompuy christenen vandaag hebben een taak die eenvoudig en ingewikkeld tegelijk is; eenvoudig omdat ze gewoon hoeven te zeggen wat hen drijft, hoe de Boodschap van goedheid, die in elke paragraaf van het Evangelie opduikt, hun Leven vorm en zin geeft, waarom ze denken dat God uiteindelijk antwoorden heeft op het mysterie van het Leven, de dood en het onrecht. Antwoorden uit liefde voor de mens.

God definitief vergeten is voor velen van ons geen antwoord op onze levensvragen en Zijn spoor volgen blijft voor velen heilzaam, een bron van hoop en vreugde.

Paul Quirynen Ereadvocaat – Erevrederechter

Voorbeden: Ubi caritas et amor nr 98

Ieder kan zijn/haar briefjes in de maand leggen

Collecte: Kinderen in Gaza Unicef rek: NL86INGB0000 000121

<https://www.unicef.nl/contact>

Slotgebed (van een katholiek geworden Navajo Indiaan en medicijnman)

Grootvader, De Grote Heilige

U bent er altijd geweest en voor U was er niets.

Er is niemand om tot te bidden behalve U.

De sterrennaties van het hele universum behoren U toe.

En van U is al het gras op aarde.

Dag in en dag uit bent U het leven van alle dingen.

U bent ouder dan elke behoefte,

ouder dan alle pijn en gebeden.

Grootvader, overal op aarde lijken de gezichten van de levenden op elkaar.

In tederheid zijn ze opgekomen uit de grond.

Kijk om naar Uw kinderen met kinderen in hun armen,

Dat ze de wind mogen aankijken

En de goede weg mogen bewandelen naar de dag van stilte.

Leer me om op de zachte aarde te lopen,

Een verwant aan alles dat leeft.

Maak mijn hart zoeter en vul me met licht,

Geef me de kracht om te begrijpen en de ogen om te zien.

Help me, want zonder U ben ik niets.

Wat houdt je over aan deze viering en wat is betekenisvol voor de viering met brood en wijn van 27 oktober ?

Slotlied : Wie de aarde boetseerde

https://youtu.be/30Pi2cgLY4w?si=KdMnJx_UK_7y6-Nz

“Die de aarde boetseerde” Lied 139

Tekst: Huub Oosterhuis

Muziek: Antoine Oomen

mf

1. Die de aar- de boet- seer- de grond - vest- te vast- houdt, -

die haar niet ge- scha- pen heeft - als een cha- os -

maar op- dat zij in - ge- richt en - be- woond - wordt -

2. Die niet heeft ge- spro- ken in - het ge- heim - - niet ge-

zegd heeft: 'zoek mij maar - in de leeg- te -

mf Maar hier ben ik woon - - hier on - der mijn - woord. -

3. Hij zegt: 'god? Ik God, ik zal - en geen an- der. -

Ik spreek recht. trouw, waar- heid voor - den die wer- ken: -

Licht! en zie licht wa - - ter! dorst - naar - dat wa - ter. -

Achtste sacrament

